

عنوان مقاله:

ارائه ی الگوی وحدت عالم ماده براساس مبانی حکمت متعالیه و فیزیک جدید

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه دینی، دوره 22، شماره 82 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سپیده رضی - دانشگاه اصفهان

جعفر شانظری - عضو هیات علمی گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه اصفهان

افشین شفیعی - دانشیار دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

کشفیات و تجربه های زیاد در ابتدای قرن بیستم نشان داد که فیزیک کلاسیک برای به تصویر کشیدن صورت صحیحی از عالم طبیعت کافی نیست و همین نارسائی ها منجر شد تا تفکر بشر در مسیر جدیدی از علم فیزیک قرار گیرد. در نگرش جدید فیزیک، نگاه به پدیده های هستی، نگاه به اجزای جدانشدنی و در کنش و واکنش یک کل هماهنگ است. از سوی دیگر در حکمت متعالیه با توجه به مبانی فلسفی صدرا مانند تشکیک طولی و عرضی، وجود زمان مشترک و... نظامی از عالم طبیعت توصیف شده که با یافته های جدید فیزیک مسانخت بسیار دارد. یکی از بزرگ ترین نتایج این کاوش آن است که اشیای مادی به صورت متمایز از یکدیگر نیستند، بلکه به-گونه ی جدایی ناپذیر، به محیط پیرامون خود متصل شده اند و خواص آن ها تنها بر حسب ارتباط آن ها با کل جهان قابل درک است. این روابط تا فواصل دوردست عالم کبیر و تا ستارگان و کهکشان های بسیار دور کشانیده می-شود و درنهایت با تلفیق این دو نگرش، وحدت عالم هستی در جهان ماکروسکوپی نمایان می شود. تلفیق دست آوردهای جدید علوم طبیعی با تفکر فلسفی گامی رو به جلو در شناخت بهتر و کامل تری از عالم طبیعت است.

کلمات کلیدی:

وحدت، عالم طبیعت، حکمت متعالیه، فیزیک جدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1557945>

